VASTGOED JOURNAAL

Omroepbaas Slagter: ‘Voor de aankoop van het pand krijg je ook geen cent’

13-03-2019 08:09

Vorig jaar ging het ‘Ben Oude NijHuis’ in Rotterdam-Overschie open, een kleinschalig woonzorgexperiment voor betaalbare zorg. Het is bedacht door de flamboyante MAX-omroep Jan Slagter. Tegenover Vastgoedjournaal vertelt Slagter welke hobbels hij hiervoor heeft moeten overwinnen.

Eind 2014 deed Ben Oude Nijhuis – inmiddels overleden - in het televisieprogramma Pauw zijn beklag over de bedroevend slechte zorg die zijn demente vrouw kreeg in een Haags verpleeghuis. Het veroorzaakte een landelijke golf van verontwaardigde reacties met het manifest van Hugo Borst als hoogte punt. ‘Te weinig budget’ voerde de verpleegzorgsector als verdediging aan.

Enige maanden later concludeert Omroep MAX in een uitzending dat er jaarlijks een miljard euro wordt verspild in de verpleeghuiszorg (20% van het beschikbare budget). MAX omroepbaas Jan Slagter besluit zelf een kleinschalige woonvorm voor mensen met dementie met een kleine beurs op te zetten.

In oktober 2018 gingen de deuren van het ‘Ben Oude NijHuis’ in Rotterdam-Overschie open (voormalig klooster Huis ter Schie werd omgebouwd en vernoemd naar de klokkenluider). Het doel: ‘Goede zorg leveren binnen het beschikbare budget voor mensen met dementie met een kleine beurs’. Zestien maanden na de opening vragen we Jan Slagter naar zijn bevindingen.

VJ: Ben je geslaagd in je opzet?
Slagter: “Ja, het is geslaagd. De afdeling zware zorg waar het om te doen is - voor mensen met dementie ZZP5 - zit vol. Er is een wachtlijst. Alleen mensen met AOW plus klein pensioen (21.000 - 22.000 euro) mogen erin. In drukke periodes zijn er 3 medewerkers beschikbaar voor 10 patiënten, als het rustig is 2,5. Desondanks is het nog steeds hard aanpoten om alles voor elkaar te krijgen. (Bij grootschalige verpleegzorg is dit soms 1 op 10).”

Het Ben Oude NijHuis bestaat in totaal uit 57 appartementen, verdeeld over twee vleugels. In de woonvleugel zijn appartementen voor senioren met een lichte zorgvraag. In de zorgvleugel is ruimte voor 28 ouderen met dementie. In deze vleugel zijn ook twee appartementen met ruimte voor echtparen.

Er zijn drie woonkamers waar apart wordt gekookt, gewoon in een keuken en er is een prachtige tuin van 3.000 m2. Op de zolderetage wonen studenten die een appartement huren tegen een lage prijs en als tegenprestatie regelmatig activiteiten verrichten in het Ben Oude NijHuis, zoals bijvoorbeeld de tuin onderhouden of een barbecue organiseren.

VJ: Hoe werkt het in de praktijk?
Slagter: “We hebben geen management. We hebben een hoofd zorg die werkt gewoon mee met de mensen die bij ons in de zorg werken. We hebben ook geen directeur; er is iemand voor de administratie en een huismeester voor het pand, want het is een heel groot gebouw. Dat werkt hartstikke goed, meer heb je ook niet nodig. Al die regels die worden opgelegd door zorgverzekeraars en zorgkantoren gaan vaak uit van een verpleeghuis waar twee/driehonderd mensen wonen.

Er zou ook eens goed gekeken moeten worden hoe die regels voor die kleine woonvormen zodanig aangepast kunnen worden dat het werkbaar is. Natuurlijk moet er een overdracht gebeuren tijdens de wisseling van een dienst. Maar we moeten wegblijven van al die administratieve handelingen en dat zie ik nog te weinig.”

VJ: Ben je trots op het resultaat?
Slagter: “Jazeker. Het is fantastisch om te zien hoe mensen ondanks hun dementie positief reageren. Je merkt altijd rond een uur of vijf worden mensen onrustig en willen ze naar hun vader en moeder toe. Het is heel belangrijk dat je daar goed mee omgaat. Maar ik kan soms ook ontzettend lachen. Er zitten ontzettend veel leuke bewoners.

Het geeft zeker veel werk en mijn respect voor mensen die in de zorg werken is alleen maar gegroeid. Ik wist dat ze hard werkten, maar dat zie ik nu zelf. Gelukkig zie je aan de voorkant van zo’n project de administratieve rompslomp niet. Je moet soms met negen zorgverzekeraars praten. De een betaald een bepaalde zorgvergoeding wel uit en de ander niet.”

VJ: Slaag je erin weg te blijven van protocollen?
Slagter: “Wij proberen dat. Je moet natuurlijk wel aan bepaalde voorwaarden voldoen, want anders krijg je de inspectie van de gezondheidszorg op je dak. Ik ga binnenkort zelf een paar dagen en nachten stagelopen in het Ben Oude NijHuis om zelf te ondervinden waar lopen ze nu tegen aan? Ik hoor het wel, maar ik wil het zelf goed in beeld hebben, om het wellicht te optimaliseren.”

VJ: Hoe zit de organisatie in elkaar?
Slagter: “We hebben een raad van toezicht en een raad van bestuur die onbezoldigd zijn. We hebben bewust twee stichtingen: ‘Stichting Ben Oude NijHuis Zorg’ en ‘Stichting Ben Oude NijHuis Wonen’. Bij wonen komt er huur binnen waarmee ook de hypotheek wordt afgelost. We willen voorkomen dat geld van wonen en zorg door elkaar lopen. Wat je ziet in traditionele verpleeghuizen is dat geld voor de zorg ook gebruikt wordt voor het pand. Dat zou niet moeten want dat betekent dat je geld op een verkeerde manier besteedt.”

VJ: Wat zat er mee en wat tegen?
Slagter: “Eigenlijk is het van de gekke dat dit kon ontstaan. Je krijgt van de overheid pas geld als de eerste bewoner in huis is en je zorg levert. Voor de complete inrichting van het pand, krijg je geen dubbeltje. Voor de aankoop van het pand krijg je ook geen cent. Vroeger deden de kerken dat, maar dat is over. Ook wooncorporaties lieten het in groten getale afweten. Als ik niet ‘Stichting MAX maakt mogelijk’ en de leden van omroep MAX aan mijn kant had gehad was het Ben Oude NijHuis er waarschijnlijk niet gekomen.”

VJ: Wat zou er moeten veranderen?
Slagter: “Er zou eigenlijk voor alle ouderen in Nederland een loket moeten zijn waar je met al je zorg en woonvragen, pensioen, noem maar op terecht kunt. We merken bij de MAX-ombudsman dat mensen vaak van het kastje naar de muur worden gestuurd. Je ziet dat er bij de betreffende instanties nog heel veel onkunde is. Vaak komen ouderen met een vraag bij een ambtenaar en die zegt ‘ik weet het eigenlijk ook niet’. En dan begint het spelletje.”

“Ook zijn er veel te weinig woningen in Nederland specifiek voor ouderen en zeker voor de doelgroep die tot op hoge leeftijd thuis moeten blijven wonen. Met alle ongelukken vandien. Ik las in een rapport dat er veel meer valincidenten zijn thuis. Dat heeft alles te maken met het besluit van het vorige kabinet Rutte om de verzorgingshuizen te sluiten.”

Interview afgenomen door Marinus Dijkman, hoofdredacteur boek ‘Senior & Wonen’ en medeoprichter van Stijlvol Ouder, www.stijlvolouder.nl.

Bezoektip: 'Welk zorgvastgoed is er over vijf jaar nodig?' Lees hier meer over dit event op 11 april aanstaande.

VASTGOED JOURNAAL

Marinus Dijkman